Ohlédnutí 2024

Zdá se, že podzim roku 2024 byl nabitý událostmi.

Už od jara jsme se chystali na stoleté výročí položení základního kamene naší kaple. Stoleté výročí!! Možná až postupně nám docházelo, jak je to pro naši církev a zejména pro náš sbor významná událost.

Mně to tedy začalo mocně oslovovat na podzim, když náš kazatel Milan Mrázek zaměřil do kázání život a odkaz Johna Wesleye. (Rozhodně doporučuju vrátit se k těmto kázáním v archivu). Milan měl pravdu v tom, že jsme se jistě s životem a kázáními seznámili již dříve, já například při vstupu do ECM, což ale bylo před drahnými lety, a i tehdy si pamatuji, že mě jak kázání, tak jeho dramatický život oslovil). Tentokrát na mě zapůsobili i jeho rodiče, zejména matka, která se neúnavně věnovala po duchovní stránce nejen svým dětem, ale i širokému okolí. Vedla Biblické hodiny, přestože to způsobilo i rozkol v rodině. Zapůsobila na mě i nelehká situace otce, který si těžce vybojovával pochopení ve sboru, a přes všechna příkoří a katastrofy pokračoval dále.

Kázání se jmenují Ke kořenům. Myslím, že nás hodně oslovilo téma Skoro křesťan. Hlavní myšlenka je, že navenek můžeme působit úžasně, dělat dobré skutky, být milý, pokojní, štědří, trpěliví, laskaví, nápomocní, ovšem pokud nemáme lásku, jsme jen dunící kov (volně shrnuto).

Odkaz Johna Wesleye pak naplno zazněl při Konferenci mládeže, kde Milan prostřednictvím JW promlouval nejen ke členům sboru, ale i k mládežníkům, kteří se na víkend sešli ve velkém počtu.

Odkaz je jednoduchý- tak jednoduchý- Konat dobro

Vyhýbat se zlu

Růst v Kristu

Aby se konference mohla konat ke všeobecné spokojenosti, Dana s Milanem (díky jim za to) upravili velký sál. Najednou se atmosféra sálu změnila, a podle většiny z nás k lepšímu. Důležitá součást úprav je pult se stoly a židlemi, který vybízí k společnému posezení u kávy a čaje, tedy ke společenství, a to nejen pro členy sboru, ale pro další akce, které nás touto změnou inspirovaly.

Věříme, že jak se tyto kroky postupně jeden za druhým skládaly, že to je dílo Boží. Věříme, že Duch Svatý jednotlivé kroky a nápady vedl.

Začalo to nadšením, poseděli jsme u kávy s dobrotami, pokračovalo to nápady – klub pro seniory, posezení nad knihou, klub pro maminky s malými dětmi, občasné posezení s ženami po cvičení a poslední z nápadů byla i skupinka žen.

Pokračovalo to kávovarem, schválením peněz na nákup osmi stolů a dvaatřiceti židlí, brigádou na úpravu zahrady.

Nedílnou součástí byla i oslava sta let založení kaple, kde si známí a přátelé, bratři a sestry povídali u stolů se šálkem kávy a hojného pohoštění po oficiálním programu.

Kávu, čaj a zákusky budeme prodávat – a prodávali jsme - i před a po Rybově Vánoční mši Hej mistře, následující týden při bohoslužbě a pěveckém vystoupení studentů z gymnázia pro zrakově postižené a skupiny Rejbele, při koncertu skupiny Oboroh. Peníze bychom chtěli použít jednak na zaplacení Rybovy vánoční mše, jednak na úpravu zahrady.

V lednu, jak věříme, zahájíme kluby a setkávání jak členů sboru, tak lidí z okolí.

Hlavní myšlenka je otevřít kapli lidem, pozvat je dál, být tu jeden pro druhého a mít možnost setkávat se i jiným způsobem, než jak jsme byli doposud zvyklí. Tak, jak se rodiny běžně setkávají.....

Zpátky k hlavnímu programu stoletého výročí.

Myslím, že pokud měl někdo nevyřešené a nevyříkané menší či větší spory či zranění, úvod bohoslužby, kde Milan vyzval a vedl pokání, je pomohl vše zahladit a vyčistit.

Mě osobně hodně oslovila a povzbudila historie našeho sboru. Na stěně jsme viděli seznam všech kazatelů od založení kaple a Milan se pozastavil u jednotlivých kazatelů a významných událostí. Pocity nadšení a odhodlání se střídali s úpadky a neblahými událostmi, jako byl požár a znovu postavení části kaple. Viděla jsem za vším neúnavný, i když mnohdy těžký a frustrující zápas kazatelů a členů sboru. V některých letech byla kaple plná bratří a sester, jak postupně doléhala těžká doba normalizace, členů sborů ubývalo, aby po revoluci kaple opět praskala ve švech. A nejen to. Při vzpomínkách pamětníků, jako Věrka Schneerbergová, zaznělo, že při první obnovené Půlnoční se lidé do kaple ani nevešli a stáli venku, pod okny a všude kolem.

Vzestup a pád, nadšení a únava, mnohdy ovlivněná společenskými událostmi, to vše se během sta let vystřídalo několikrát.

Krátké vzpomínky také zazněly i od předchozích kazatelů, kteří také přijeli oslavit výročí. Jedním z nich byl Filip Gertner, který mimo jiné zmínil, že se obával, aby nebyl ten poslední, který kapli naposled zhasne. Jenže Duch Boží vane dál a kudy chce a v Božím záměru není kapli uzavřít. V to doufáme, za to se modlíme a jsme odhodlaní pro to udělat vše, co bude v našich silách, jelikož Bůh nás posiluje a dal nám všeliké dary, které máme používat.

Odhodlání našich předků a jejich odkaz, svědectví (které Milan postupně čte při bohoslužbách) na mě zapůsobilo. Musíme udržet pochodeň živou a planoucí.

Počítali jsem s účastí kolem 50 lidí, dostavilo se osmdesát. Všechny jsme v našem malém počtu dokázali pohostit – no není tohle svědectví??? -

Měli jsme hojnost všeho, řízky, kuřata, tousty, chlebíčky, jednohubky, koláče, štrůdly..... zkrátka hojnost. Za to a za organizaci patří všem velký dík.

Advent

1:12: Hej mistře Jan Jakub Ryba

Prvního prosince jsme se sešli v hojném počtu k poslechu Rybovy Vánoční mše Hej mistře. Smíšené pěvecké sbory a skvělí hudebníci naši kapli navštívili už po druhé a doufáme, že tuto tradici vzájemně zachováme.

My jsme se se sestrami sešli už v 15h, abychom připravily vše potřebné- čaj, kávu, koláče, dobročinný bazar, věnečky na stoly, perníčky.....a postupně jsme již všichni vítali kamarády a známé, které jsme zvali.

Koncert byl úžasný, všem se moc líbil. Nejprve jsme si vyslechli pásmo pěti koled, následovalo Milanovo krátké zamyšlení nad životem Jakuba Jana Ryby, jehož závěr byl smutný, jelikož se nedokázal vypořádat s nepřízní světa a nepříznivými okolnostmi života. Ježíš během svého pobývání na zemi také musel čelit mnohým potížím, nenávisti a odmítání, nepřátelství, vzal však tuto oběť na sebe za nás, aby nám otevřel a ukázal cestu do Království nebeského, což je spravedlnost, pokoj a radost. Po krátké úvaze následovala Rybova mše, radostné poselství o příchodu Spasitele.

Posluchačů se sešlo více než v minulém roce, a pokud se na koncert podíváme z jiné, praktické stránky, peníze na zaplacení sboru a hudebníků máme, na vstupném se vybralo 8 000 Kč, v kavárně 700 Kč a na prvním kole dobročinného bazaru 3 200 Kč.

Co plánujeme na rok 2025?

Obnovu, modlitby za obnovu, posílení sboru a budování vztahů.

Jakým způsobem?

Nedílnou a nejdůležitější událostí sborového života jsou bohoslužby a Biblické hodiny. Ne vždy a všichni se můžeme samozřejmě účastnit, velká pomoc je přenos bohoslužeb, a to díky Karlu Dřízalov. Bohoslužba by se však neměla nahrazovat sezením u počítače, pokud to jen trochu jde.

Dále plánujeme pokračovat v načatém, a to je možnost otevření kavárny, a to jak ke společnému setkávání, tak k otevření kaple veřejnosti a pozvání ke vstupu.

To znamená, že si plánujeme od ledna otevřít Klub pro maminky s dětmi – bezbariérový přístup.

Plánujeme i Klub pro seniory a setkávání se nad knihou

-dále jsme mluvili o skupince žen

-stále pokračuje cvičení, kam chodí kolem 8 žen, z toho tři od nás ze sboru. Ostatní bydlí v blízkém okolí.

-plánuji na jaře dvě procházky Prahou, první z nich trasa Karlov, hradby a Emauzský klášter, druhou v květnu rozkvetlým Petřínem a zahradou Květnice.

-plánujeme zušlechtit zahradu, jak pro Klub maminek, tak i pro nás. K tomu jsou zaměřeny peníze z kavárny a také naše síly.

- Noc kostelů

-advent – Rybovu mši Hej mistře

- něco jako nástěnku v klubovně, kde můžete psát své nápady a připomínky, pověsit fotografie ze společného života a podobně.

To vše vyžaduje naše modlitby, a jak Milan vzkázal při kázání 8.12. na téma Jak se zachovala Marie, když uslyšela Boží hlas, tak přijmout výzvu -- Jak se zachováme my, když uslyšíme Boží hlas. A uslyšíme ho? Přijmeme ho? Chceme ho slyšet?